

godt Bytte, og saa vilde det være Uret af os at beholde Gislerne, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkres (Pöngel) sagde, og lade dem lide. Naar denne Lönningslov sættes i Fluget med de andre, er den saa forfvarlig, at vi ved den kun opfyldte en Retferdighedshandling mod de paagældende. Hermed skal jeg anbefale faavel de Endringer, hvortil hele Udvalget har givet sin Tilslutning, som Flertallets Endringsforslag.

Pöngel: Jeg vilde gerne sige et Par Ord over for det ærede Medlem for Vejle Amts 6te Valgkres (E. Sørensen). Han nævnte min Infonsekvens og talte om, hvorledes man oftere havde oplevet, at jeg i denne Sal talte imod Ting, som jeg tidligere havde talt for. Jeg vil saa meget hellere tage dette Spørgsmaal op og et Øjeblik behandle det, som det sikkert er sidste Gang, jeg taler i denne Sal, og et Spørgsmaal som dette om sin hele Stilling er ganske naturligt det, man taler om til Slutningen. Jeg vil da sige, at jeg er mig bevidst paa denne Lovs Omraade at have talt i Dag, som jeg tidligere har talt i denne Sag. Jeg vil minde om, at jeg med stor Iver, med den Varme, som man til lægger mig, altid har talt for, at de lærde Stolars Lærere bør have højere Lönninger. Jeg tror ikke, at der i den Henseende er nogen som helst Infonsekvens at beklage sig over. Hvad Infonsekvens i Almindelighed angaar, vil jeg for øvrigt sige, at jeg noget regner mig til Fordel, at jeg er i Stand til at se Sagerne fra forskellige Sider, at jeg er saa bevægelig i Munden, at jeg endog kan se Sagerne fra modsatte Sider, og at jeg ligeledes er saa modtagelig for Udvikling, at jeg ved følgende Lejligheder kan sige noget andet, end jeg har sagt tidligere. Dette i Almindelighed. Og saa vil jeg sige med Hensyn til den hele politiske Situation, hvor man bestylder mig for stor Infonsekvens, at jeg har jo ganske vist i tidligere Aar været Talsmand for, at man skulde gaa voldsomt frem, prøve paa at tvinge sin Vilje igennem; men da det efterhaanden blev mig klart, at man ad den Vej ikke kom frem, og da jeg saa, at de Ting ikke kunde føres frem med Magt, saa mente jeg, at de maatte føres igennem med Lempe, og da denne Grundbetragtning var givet for mig, har jeg derved forandret adskilligt i min politiske Optraeden. Jeg tror ganske vist ikke, at Historien nogen Sinde vil komme til at beskæftige sig med saadanne Smaating som min Stilling i denne Forsamling — dertil mener jeg at have spillet alt for lille en Rolle her —

men jeg tror alligevel, at naar en Gang — for Kuriositetens Skyld — et eller andet Mennefte, maaste en lærer, vil give sig til at undersøge disse Forhold, vil han finde, at der er en overmaade god Overensstemmelse mellem min Optraeden i tidligere Tid og den, jeg viser nu. Jeg vil sige, at navnlig i den sidste Tid, da jeg har været saa overordentlig frit stillet, som jeg har været, idet jeg ikke mere havde nogen Kres, som jeg skulde redde fra at tilfalde et andet Parti, har jeg udelukkende været henvist til de Betragtninger, der gjorde sig gældende hos mig rent inden fra. Jeg har da overvejet Sagerne efter bedste Evne, og jeg har taget de Beslutninger, jeg maatte tage, alene i Overensstemmelse med min Natur og i Overensstemmelse med min Samvittighed. Jeg har været ganske upaavirket af de Ting, som Politikere i Almindelighed saa overordentlig stærkt paavirktes af. I de 8 Aar, hvori jeg nu har færdedes imellem Politikere, har jeg lagt Mærke til, at Skin af Konsekvens er for en almindelig Politiker omtrent det vigtigste af alt; alt gælder den udvortes Konsekvens, et Skin af Konsekvens. Navnlig i den sidste Tid, da jeg har staaet saa frit, har jeg derimod absolut ikke lagt Vægt derpaa, men jeg lægger stor Vægt paa indre Konsekvens. Den føler jeg i mig, og derfor gaar jeg med oprejt Pandebort fra dette Ting. Hvis nogen har villet insinuere, at jeg skulde være paavirket udefra, vil jeg sige, at for mig er saa vel Folkegunst som de mægtiges Gunst som en Kartoffelstrælling eller en udbrændt Cigar, der ligger paa min Vej: jeg gaar hen over dem, mine Tanker forstyrres ikke af dem, de ere mig fuldstændig ligegyldige! Og jeg gaar med saa meget større Ro hen over dem, som jeg ved, at der er saa mange, der følge bag efter mig, som ville plukke disse dejlige Ting op fra den stidne Gade.

E. Sørensen: Jeg skal gøre opmærksom paa det lille Regnestykke, vi hørte fra det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkres (Scharling). Naar han bemærkede, at vil man gøre det op saaledes, at der lægges 3 Ekstratimer til, bliver det i Virkeligheden en Reduktion, saa er det jo ikke saaledes, at Adjunkterne have 3 Ekstratimer eller derover, og dette er Forudsætningen for, at Regnestykket skulde være rigtigt. De Dødsninger, der ledsage Betænkningen, vise imidlertid, at saaledes er det ingenlunde. Den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, at ganske vist oprette vi 15 nye Embeder, og det giver saa megen forøget og pensionsberettiget Embedslønning; men ved Siden af